

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 października 2016 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II Ns 1948/12 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi:

- w pkt 1. ustanowił na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w Ł. służebność przesyłu na nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...), oznaczonej aktualnie jako działka o numerze ewidencyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą numer (...), polegającą na przebiegu przez tę nieruchomość ciągów nadziemnej i podziemnej cieci ciepłowniczej (...) i (...), obejmującą powierzchnię pasa służebności o obszarze 829,08 m², oznaczoną na mapie do ustalenia służebności gruntowych, sporządzonej przez geodetę uprawnionego M. R., zarejestrowanej w (...) Ośrodku Geodezji w Ł. w dniu 20 czerwca 2016 roku za numerem (...), oraz polegającą na prawie wejścia i wjazdu na nieruchomość obciążoną w wypadku konieczności przeprowadzenia prac modernizacyjnych, konserwacji i usunięcia awarii;

- w pkt 2. zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz R. B. kwotę 81.264 zł tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, płatną w terminie 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;

- w pkt 3. obciążył (...) Spółkę Akcyjną w Ł. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 3477,46 zł tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków;

pkt 4. obciążył R. B. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 4477,46 zł tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków; w pkt 6. ustalił, że wnioskodawca i uczestnik postępowania ponoszą koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

(postanowienie – k. 342)

Podstawę rozstrzygnięcia Sądu I instancji stanowiły następujące ustalenia faktyczne:

R. B. jest właścicielem nieruchomości, położonej przy ul. (...) w Ł., oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków obrębem G-4 jako działka numer (...) o powierzchni 3,2349 ha, dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą nr (...).

Na nieruchomości w jej części południowej usytuowana sieć podziemna ciągu ciepłowniczego 2xDn 500, zaś w północnej części działki usytuowany ciąg ciepłowniczy 2xDn 250 - częściowo jako sieć podziemna i częściowo jako naziemna na niskich podporach.

Powyższa infrastruktura przesyłowa stanowi własność (...) Spółki Akcyjnej w Ł. (poprzednio (...) SA).

Przedmiotowa nieruchomość jest zabudowana budynkami i budowlami zajezdni tramwajowej. Budynki posiadają: instalację centralnego ogrzewania przyłączoną do sieci miejskiej, przyłącze wodno – kanalizacyjne, przyłącze do sieci telefonicznej oraz przyłącze elektryczne 230/400 V. Od strony dojazdowej – ulicy (...) teren nieruchomości jest ogrodzony siatką na podmurówce, a pozostała część ogrodzenia jest z siatki na słupkach metalowych. Wjazd na teren umożliwia brama wjazdowa usytuowana od strony ul. (...). W sąsiedztwie ulicy (...) wydzielony został niewielki parking dla samochodów; teren pomiędzy częścią frontową, a zabudowaną obiektami warsztatowymi jest utwardzony kamieniem palonym i trylinką; nawierzchnia parkingu jest asfaltowa, betonowa i z trylinki. Nieruchomość jest wpisana do gminnej ewidencji zabytków miasta Ł.. Teren, na którym znajduje się przedmiotowa nieruchomość nie posiada aktualnie obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Ł., teren na którym zlokalizowana jest nieruchomość to tereny zieleni urządzonej z programem usługowym – obejmują tereny zieleni z dopuszczeniem

lokalizacji obiektów i urządzeń sportowych, rekreacyjnych i dydaktycznych. Dopuszczalna jest lokalizacja obiektów obsługi związanych z funkcją podstawową.

Pas służebności wraz z szerokością ciepłociągu wynosi łącznie 829,09m², w tym dla sieci 2x Dn 250 427,85m², zaś dla sieci 2xDn 500 401,23m². Jest to sieć ciepłownicza z izolacją tradycyjną ułożona w kanałach łupinowych i częściowo na niskich podporach. Powyższy obszar jest wystarczający dla zapewnienia eksploatacji sieci w przypadku awarii, modernizacji, przebudowy.

Przebieg pasa służebności został oznaczony na mapie do ustalenia służebności gruntowych, sporządzonej przez geodetę uprawnionego M. R., zarejestrowanej w (...) Ośrodku Geodezji w Ł. w dniu 20 czerwca 2016 roku za numerem (...).

Jednorazowe wynagrodzenie z tytułu ustanowienia służebności przesyłu na przedmiotowej nieruchomości na czas nieokreślony, dla obszaru pasa służebności 829,08m² z uwzględnieniem skapitalizowanych opłat dotyczących podatku od nieruchomości (podatek gruntowy) wynosi 81.264zł.

Wnioskodawca posiada projekt przebudowy magistrali ciepłowniczej w rejonie ulic (...), gdzie przewidziano docelowo rurociągi preizolowane. Pas służebności wraz z szerokością ciepłociągu dla takiej sieci wynosiłby łącznie 874,93m², w tym dla sieci 2x Dn 250 445,28m², zaś dla sieci 2xDn 500 429,65m².

Wnioskodawca nie zamierza przez najbliższe 30 lat przeprowadzać modernizacji sieci ciepłowniczej na przedmiotowej nieruchomości.

Wnioskodawca prowadził z uczestnikiem korespondencję dotyczącą ustanowienia służebności przesyłu, ale nie doszło do porozumienia w przedmiocie umownego ustanowienia takiej służebności.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy poczynił następujące rozważania prawne:

Jako podstawę rozstrzygnięcia powołano przepis art. 305¹ k.c. Wyjaśnił, iż z wnioskiem o ustanowienie służebności wystąpił przedsiębiorca, którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., ponieważ właściciel nieruchomości odmówił zawarcia stosownej umowy. Również w toku niniejszej sprawy uczestnik zasadniczo sprzeciwiał się ustanowieniu służebności przesyłu na jego rzecz, ostatecznie wnosząc o ustanowienie służebności za wynagrodzeniem w kwocie 450.000zł.

Nie budziło wątpliwości Sądu Rejonowego, iż na gruncie niniejszej sprawy służebność przesyłu jest konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń przesyłowych wnioskodawcy w postaci sieci ciepłowniczych biegnących przez nieruchomość przy ul. (...) w Ł..

Jeśli chodzi o obszar pasa służebności, Sąd Rejonowy ostatecznie przyjął, mając także na względzie wnioski opinii uzupełniającej biegłego Z. M. z dnia 12 marca 2014 roku, że pas służebności wraz z szerokością ciepłociągu wynosi łącznie 829,08m². Uczestnicy nie kwestionowali tej powierzchni przy obecnym przebiegu istniejących urządzeń przesyłowych.

Sąd I instancji nie podzielił przy tym stanowiska uczestnika, że obszar pasa służebności powinien uwzględniać projektowany przez wnioskodawcę ciepłociąg, gdzie przewidziano docelowo rurociągi preizolowane. Celem służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu jest umożliwienie właściwego korzystania z urządzeń będących własnością przedsiębiorstwa przesyłowego, usytuowanych na nieruchomości obciążonej, stanowiącej własność osoby trzeciej. Korzystanie to polega na bieżącej eksploatacji urządzeń, dokonywaniu kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji, remontów, usuwaniu awarii, wymianie urządzeń. Realizacja tego celu możliwa jest poprzez używanie nieruchomości dla zamontowania urządzeń i dostępu do nich w razie potrzeby oraz wykonania niezbędnych czynności. Wymaga to oznaczenia zakresu nieruchomości koniecznego

do podejmowania tych działań. W orzecznictwie zwraca się uwagę na to, że treść służebności powinna być skonkretyzowana przez uszczegółowienie działań odpowiadających specyfice przedsiębiorstwa, rodzajowi i umiejscowieniu urządzeń przesyłowych, obecnemu sposobu ich wykorzystywania, działań przyszłych, mieszczących się w granicach prawidłowego gospodarowania oraz przewidywanych potrzeb (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2012 r., V CSK 190/11; z dnia 29 listopada 2013 r., I CSK 253/13 z dnia 11 czerwca 2015 r., V CSK 468/14; z dnia 9 lipca 2015 r., I CSK 629/14 niepublikowane). Ograniczenie prawa właściciela nieruchomości obciążonej powinno dotyczyć tylko takiego zakresu korzystania z jego nieruchomości, jaki okaże się niezbędny dla osiągnięcia zamierzeń przy eksploatacji urządzeń.

Po ustanowieniu służebności przesyłu i późniejszym posadowieniu urządzeń przesyłowych może powstać ważna potrzeba gospodarcza zmiany sposobu wykonywania służebności. W takim przypadku właścicielowi obciążonej nieruchomości przysługuje roszczenie o zmianę sposobu wykonywania służebności. Koszty przeprowadzenia zmiany mogą obejmować wynagrodzenie za taką zmianę (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2010 r., III CZP 36/10 OSN 2010, Nr 12, poz. 163).

Mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu I instancji, należało przy ustanowieniu służebności na rzecz wnioskodawcy uwzględnić aktualny stan i przebieg istniejących na nieruchomości urządzeń przesyłowych, zwłaszcza, że wnioskodawca wyjaśnił, iż nie zamierza modernizować infrastruktury przez najbliższe 30 lat.

Przechodząc na grunt wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, Sąd Rejonowy wyjaśnił, iż ustawodawca nie określił jakichkolwiek wskazówek dotyczących jego ustalania. W ocenie Sądu Rejonowego, ustalając wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu, należało mieć na względzie, iż skutkiem ustanowienia służebności przesyłu jest ograniczenie możliwości użytkowania nieruchomości przez jej właściciela, polegające na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem urządzeń przesyłowych.

Następnie wskazano, że w orzecznictwie przyjęto, iż wynagrodzenie z tytułu ustanowienia służebności przesyłu powinno być ustalone na podstawie cen rynkowych, a jako kryteria pomocnicze, należy wziąć pod uwagę: zwiększenie wartości przedsiębiorstwa, którego składnikiem stała się służebność, ewentualne obniżenie wartości nieruchomości obciążonej, straty poniesione przez właściciela nieruchomości obciążonej, np. w postaci utraty pożytków z zajętego pod urządzenia przesyłowe pasa gruntu. W judykaturze prezentowany jest przy tym pogląd, iż wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu powinno być proporcjonalne do stopnia ingerencji w treść prawa własności, uwzględniać wartość nieruchomości i w takim kontekście mieć na względzie straty właściciela z uszczuplenia prawa własności. Przy ocenie wysokości wynagrodzenia wskazówką powinien być także sposób wykorzystywania pozostałych nieruchomości właściciela (pozostałej części nieruchomości) oraz rozwój gospodarczy terenów położonych w sąsiedztwie oraz to, że na tych terenach urządzenie przesyłowe jest usytuowane, i że w związku z tym ewentualne zamierzenia inwestycyjne właściciela z tych przyczyn mogą być ograniczone (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2012 roku, II CSK 401/11).

Sąd Rejonowy wyjaśnił, że w niniejszej sprawie wysokość należnego wnioskodawcy wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu została określona w oparciu o opinię biegłego M. M.. Uczestnik postępowania nie kwestionował opinii, natomiast wnioskodawca zgłosił do niej uwagi, które skupiły się na określeniu przez biegłego wynagrodzenia z uwzględnieniem skapitalizowanych opłat dotyczących podatku od nieruchomości. W ocenie wnioskodawcy, należne uczestnikowi wynagrodzenie powinno być ustalone z pominięciem tego podatku.

Sąd Rejonowy nie podzielił zastrzeżeń wnioskodawcy i należne wynagrodzenie ustalił w oparciu o opinię biegłego rzeczoznawcy, w wersji przy uwzględnieniu podatku gruntowego. W ocenie Sądu I instancji opinia biegłego była prawidłowa, rzetelna i przekonująca. W opinii biegły wyjaśnił, że wynagrodzenie za ustanowienie służebności jako swoiste odszkodowanie, powinno rekompensować wszystkie uszczerbki majątkowe jakie powoduje u właściciela obciążonego gruntu. Należy w każdym przypadku rozpatrzyć konieczność doliczenia niektórych kosztów związanych z posiadaniem nieruchomości jako prawa rzeczowego, czyli należności publicznoprawnych.

Sąd Rejonowy zauważył przy tym, że w orzeczeniu o ustanowieniu tej służebności należy nawiązać do tych samych kryteriów, które miałyby znaczenie dla stron przy określeniu przez nie wysokości wynagrodzenia za obciążenie nieruchomości służebnością. Ustanowienie służebności przesyłu tworzy stabilny tytuł do korzystania z obciążonej nią nieruchomości. Charakter służebności przesyłu sprawia, że wynagrodzenie za jej ustanowienie niezwykle trudno jest wyliczyć na podstawie korzyści, które uprawniony przedsiębiorca czerpie z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, chociaż wykorzystanie obciążonej służebnością nieruchomości jest czynnikiem pozwalającym na działanie jego przedsiębiorstwa w określonej skali i w określony sposób. Jeśli wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu nie rozważa się z perspektywy korzyści czerpanych z wykorzystania cudzej nieruchomości przez przedsiębiorcę, który sprzedaje energię lub świadczy inne usługi przy jej wykorzystaniu w większym lub mniejszym rozmiarze, to pozostaje ocenić je z perspektywy interesów ekonomicznych właściciela nieruchomości obciążonej. Płatne jednorazowo wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu powinno stanowić ekwiwalent wszystkich korzyści, których właściciel nieruchomości zostanie pozbawiony w związku z jej obciążeniem (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2013 roku, w sprawie o sygn. akt IV CSK 317/12, opubl. L.).

W ocenie Sądu Rejonowego, gdyby nie uwzględniono przy ustalaniu wynagrodzenia podatku od nieruchomości, uczestnik, w zakresie w jakim jego nieruchomość została obciążona służebnością, zostałby pozbawiony korzyści wynikających z regulowania tego podatku.

W rezultacie wysokość jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, obciążającej nieruchomość uczestnika, Sąd I instancji ustalił na kwotę 81.264zł złotych, orzekając jak w pkt 2 postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 520 § 1 k.p.c., a na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 520 § k.p.c., nakazano obciążyć wnioskodawcę kwotą 3477,46zł, zaś uczestnika kwotą 4477,46zł, tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków.

Apelację od powyższego postanowienia złożył wnioskodawca (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł..

Wskazał, iż zaskarża przedmiotowe orzeczenia w całości, zarzucając:

1. naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść orzeczenia:

- art. 233 § 1 w zw. z art. 278, 286 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego, a w konsekwencji bezpodstawne uznanie za rzetelną i prawidłową opinię biegłego M. M. – w wersji przy uwzględnieniu podatku od nieruchomości – w oparciu o którą Sąd uznał, że wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu jest swoistym odszkodowaniem, które powinno rekompensować wszystkie uszczerbki majątkowe, jakie służebność powoduje u właściciela obciążonego gruntu, co w rezultacie doprowadziło do wadliwego przyjęcia, że jednym ze składników wynagrodzenia powinny być należności publicznoprawne, w sytuacji, gdy należności te nie mają związku z ustanowieniem służebności i nie powinny stanowić składnika przedmiotowego wynagrodzenia;
- art. 328 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przez sporządzenie uzasadnienia, które nie wyjaśnia wyczerpująco motywów wydania postanowienia w zakresie orzeczenia o wysokości wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu z uwzględnieniem skapitalizowanych opłat dotyczących podatku od nieruchomości i nie odnosi się do zastrzeżeń podnoszonych przez wnioskodawcę w toku postępowania.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 305² § 1 k.c. poprzez bezzasadne przyjęcie przez Sąd I instancji, że w przypadku nieuwzględnienia przy ustalaniu wynagrodzenia podatku od nieruchomości, uczestnik w zakresie, w jakim jego nieruchomość została obciążona służebnością, zostałby pozbawiony korzyści wynikających z regulowania tego podatku, co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego ustalenia wynagrodzenia w oparciu o opinię biegłego

rzeczoznawcy w wersji przy uwzględnieniu podatku od nieruchomości, podczas gdy wynagrodzenia określonego w ten sposób nie można uznać za „odpowiednie wynagrodzenie”, o którym mowa w powyższym przepisie.

Skarżący wniósł o zmianę postanowienia w zakresie punktu 2 i zasądzenie na rzecz uczestnika kwoty 75.560 zł tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

(apelacja – k. 359-361)

W odpowiedzi na apelację uczestnik wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

(odpowiedź na apelację – k. 367-369)

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja była zasadna, co skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia, choć nie wszystkie podniesione w niej zarzuty są zasadne.

Chybione są bowiem zarzuty naruszenia przez Sąd I instancji przepisów prawa procesowego.

W pierwszej kolejności skarżący zarzucił naruszenie przepisu art. 233 § 1 w zw. z art. 278, 286 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Stosownie do normy art. 233 § 1 k.p.c., sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem działania sądu jest tu dokonanie określonych ustaleń faktycznych, pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia.

W niniejszej sprawie nie sposób zarzucić Sądowi Rejonowemu dokonania dowolnej, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego. Zarzuty skarżącego dotyczą opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości, którą kwestionował już na etapie postępowania przed Sądem Rejonowym. Biegły wyliczył wartość nieruchomości w dwóch wariantach, uwzględniając skapitalizowane opłaty dotyczące podatku od nieruchomości jak i bez tego uwzględnienia. Sąd Rejonowy opowiedział się za pierwszym ze wskazanych wariantów, wobec czego zarzut skarżącego sprowadzał się w istocie do zarzutu naruszenia art. 305² k.c., a nie powołanych przepisów proceduralnych.

Bezzasadny był również zarzut naruszenia art. 328 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Skuteczność zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. jest przyjmowana z ograniczeniem do przypadków, gdy z treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia nie można w ogóle zorientować się co do podstawy faktycznej i prawnej rozstrzygnięcia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2004 r., I CK 624/03, LEX nr 97446.). W niniejszej sprawie natomiast Sąd I instancji sporządził obszerny, wnikliwy i szczegółowy uzasadnienie, w którym zawarł wszystkie konieczne elementy. Odniósł się przy tym również do kwestii wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu przywołując argumenty, dla których zdecydował się na uwzględnienie tego wariantu opinii biegłego, który obejmował w swojej kalkulacji również podatek gruntowy. Wskazano bowiem, iż wynagrodzenie za ustanowienie służebności jako swoiste odszkodowanie, powinno rekompensować wszystkie uszczerbki majątkowe jakie powoduje u właściciela obciążonego gruntu, wobec czego w każdym przypadku należy rozpatrzyć konieczność doliczenia niektórych kosztów związanych z posiadaniem nieruchomości jako prawa rzeczowego, czyli należności publicznoprawnych. W tym stanie rzeczy brak jest podstaw do przyjęcia, iż Sąd Rejonowy sporządzając uzasadnienie w niniejszej sprawie dopuścił się naruszenia wymogów stawianych przez ustawodawcę w przepisie art. 328 § 2 k.p.c.

Zasadny był natomiast zarzut naruszenia art. 305² k.c.

Artykuł 305² k.c. przewiduje ustanowienie służebności przesyłu za odpowiednim wynagrodzeniem, nie zawierając co do niego żadnych wskazówek. „Odpowiednie wynagrodzenie” sąd ustala więc na podstawie konkretnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu kryteriów wypracowanych w orzecznictwie i piśmiennictwie, także na tle art. 145 § 1 k.c., czyli wynagrodzenia za ustanowienie służebności drogi koniecznej. Wynagrodzenie należy się właścicielowi nieruchomości obciążonej za samo ustanowienie służebności, ma zrekompensować ograniczenie w korzystaniu z niej, przy uwzględnieniu stopnia ingerencji w prawo własności, i jest niezależne od poniesienia szkody. Wskazać przy tym należy, że wynagrodzenie to nie jest odszkodowaniem, ale ma być świadczeniem ekwiwalentnym, ma pełnić funkcje ceny i ma być odpowiednie. Wynika ze stosunku prawno- rzeczowego jakim jest ustanowienie służebności gruntowej. Wynagrodzenie należy się za sam fakt ustanowienia służebności i jest niezależne od szkody właściciela nieruchomości obciążonej. Z kolei należność z tytułu podatku od nieruchomości jest należnością obciążającą wyłącznie właściciela gruntu i to na nim spoczywa obowiązek jego regulowania, bez względu na to w jaki sposób korzysta z tej nieruchomości. Ta danina publiczno – prawna jest związana wyłącznie z prawem własności i brak jest podstaw, aby inny podmiot miał partycypować w jej uiszczaniu.

Wobec powyższego, na podstawie art. 368 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., należało orzec jak w punkcie 1 sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § k.p.c., nie znajdując podstaw do odstąpienia od zasady wyrażonej przedmiotowym przepisem.